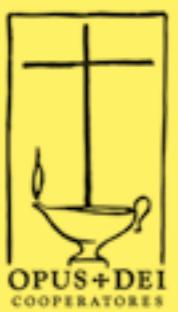

SURADNICI PRELATURE
OPUS DEI

KAZALO

- Što je Opus Dei, **4**
- Suradnici Opusa Dei, **6**
- Radost davanja, **14**
- Nesumnjiva veličina, **22**
- Prijatelji Božji, **30**
- Sveti Josemaría, blizak svetac, **38**

U jednoj prispodobi Evanđelja upaljena svjetiljka simbolizira svjetlost vjere koja se manifestira u dobrom djelima (Mt 25, 1-13).

Svjet će uvijek trebati muževe i žene koji se zalažu dati svjetlo Kristovo i siju – djelima ljubavi – mir i radost. Molim Gospodina Boga našega da svaki od suradnika zna ostaviti trag sloge i služenja društvu.

Hvala Bogu, postoje mnoge odgojne i društvene inicijative koje su se pojavile na bezbrojnim mjestima kroz suradnju članova Opusa Dei, suradnika i mnogo drugih osoba dobre volje. Također u nadolazećim godinama bit će nužno podučavati te pokrenuti druge inicijative, usmjerenе služenju određenim lokalnim potrebama, koje bi bile –u isto vrijeme– čvoriste kulturne, društvene i duhovne povezanosti.

Kod svakodnevne molitve za suradnike, kako što to čine svi u Opusu Dei, molim Boga da velikodušno pomogne, kako bismo mogli što bolje upoznati utješnu Kristovu Istinu.

+ Javier Echevarría
Prelat Opusa Dei

ŠTO JE OPUS DEI

Ustanovi Katoličke Crkve koju je utemeljio sv. Josemaria Escrivá de Balaguer 2. listopada 1928. puno je ime Prelatura Svetoga Križa i Opusa Dei. Također se naziva jednostavno Opus Dei, "Djelo Božje".

Ima za cilj doprinijeti evanđeoskom poslanju Crkve potičući među ljudima svakog porijekla život bliske povezanosti s vjerom u svakodnevnim okolnostima ljudskog življenja, a osobito preko posvećivanja rada.

Poruka Opusa Dei naglašava da se svaki častan i plemenit posao može pretvoriti u božanski posao. Za svetog Josemariju posvetiti rad znači raditi u duhu Isusa Krista: ostvariti u potpunosti svoju zadaću na slavu Božju služeći drugima i na taj način doprinositi posvećivanju svijeta.

Djelo pruža duhovnu formaciju i pastoralnu brigu za svoje vjernike i sve one koji to žele kako bi svi na svom mjestu, u Crkvi i u svijetu, upoznali i ljubili Boga, svjedočili vjeru i kršćanski suradivali u rješavanju društvenih pitanja.

Prelatura Opusa Dei sastoji se od prelata (aktualno mons. Fernando Ocariz) sa svojim prezbiterijem i vjernicima laicima, kako muškarcima tako i ženama. Puno osoba sudjeluje u njihovim apostolskim aktivnostima, među njima ima brojnih suradnika.

Suradnici Prelature Opus Dei jesu muškarci i žene koji pomažu svojom molitvom, svojim doprinosima i radom – svaki pojedini prema svojim mogućnostima – u djelatnostima koje pokreće Prelatura Opus Dei. Svjedočanstva koja slijede objašnjavaju kako suradnici pomažu, i zašto.

Obitelj Jean-a-René Philiberta,
suradnika u Quebecu (Kanada)

„Kako se naš žar ljubavi i mira bude širio, kao ishod kršćanskoga duha koji će prožeti sve djelatnosti u svijetu, pridonijet čemo tome da će se puno lakše riješiti veliki problemi koji opterećuju čouječanstvo.“

Sveti Josemaría

SURADNICI OPUSA DEI

Suradnici su ljudi svih rasa, kultura i vjera: katolici i nekatolici, kršćani i oni koji nisu kršćani, također i nevjernici, koji s vjernicima Prelature i drugim građanima promiču brojne inicijative formativnog i društvenog karaktera. Njihova suradnja može biti kako duhovnog tako i tvarnog karaktera. „Trebamo suradnice kao što si ti, koje mole, suradnice kao što si ti, koje se uvijek nasmiješ“ , objašnjavao je sveti Josemaría jednoj peruanskoj seljanki na propovijanju

Latinskom Amerikom. U materijalnom pogledu mogu suradivati svojim radom i doprinosima. Govoreći o onima koji s vjernicima Opusa Dei dijele ideale duhovnog i ljudskog rasta , sveti je Josemaría rekao: “Imam mnogo prijatelja koji nisu katolici. Oni nama daju malo od onoga za što su mislili dotada da im je neophodno; i to daju velikodušno za apostolske pothvate. Žrtvuju za nas svoje vrijeme i komadić svog života” .

Suradnici katolici , a i ostali, cijene također duhovno i apostolsko značenje ovih djelatnosti, koje se rade na službu Bogu, Crkvi i svim dušama. Među njih se ubrajaju ne samo vjerni laici nego i svećenici mnogih biskupija na cijelom svijetu te redovničke zajednice, koje surađuju svojim molitvama.

Suradnici zauzvrat dobivaju naklonost, zahvalnost i svakodnevnu zagovornu molitvu Prelata i svih vjernika Opusa Dei.

Osim toga, ako žele, nudi im se mogućnost duhovne potpore. Suradnici katolici mogu se koristiti također i duhovnim dobrima koja udjeljuje Katolička Crkva onima koji surađuju s Opusom Dei: u određene dane u godini mogu zadobiti milost potpunog oprosta zadovoljivši uobičajene uvjete koje je Crkva propisala i obnovivši, iz pobožnosti, svoju želju da i dalje budu suradnici.

“

ZAJEDNIČKI IDEALI

"Iako nisam primio vjersku poduku, pjev ptica te ljepota rijeka i planina moje domovine od malena su me poticali na razmišljanje o postojanju Stvoritelja i probudili u meni želju saznati nešto više o vjeri. Jednog lijepog dana otvoren je centar Djela pokraj moje kuće i to je za mene bila prilika produbiti znanje. Tamo sam se mogao informirati, pitati, čitati... Takoder sam naučio moliti se. Za nekoliko godina, iako nisam bio kršćanin, odlučio sam postati suradnikom jer sam dijelio ideale tih osoba koje su podučavale mladež ono što bi mene bilo veselilo saznati u mladosti: kako upoznati Boga i provoditi plemenit život rada, razumijevanja i uvažavanja drugih, zdravog odmora. Nakon nekoliko godina krstio sam se. Poruka svetog Josemarie pomaže mi posvećivati moj rad koji protječe dobrim dijelom u vrtu i među cvijećem: dok zalijevam ili gnojim cvijeće, brižno razmišljam što smjera Gospodin sa mnom, i kada se cvjetovi otvaraju i procvjetaju, molim Gospodina za duhovni rast svih ljudi."

Yedik Almasbekovich Mamrainov

Živi u Almatiju (Kazahstan). Radi kao vrtlar i kućni majstor.

ROĐACI I PRIJATELJI

"Čula sam da su suradnici poput rođaka i prijatelja vjernika Prelature i to je upravo ono što želim biti. U onome što se odnosi na duhovnu pomoć sudjelujem u sredstvima formiranja koja nudi Prelatura i od kojih i sama imam koristi. A sa svoje strane pomažem Djelu molitvom i drugim doprinosim zajedno s preostalim suradnicima."

Marie Jones

Živi u Leatherheadu (Surrey, Ujedinjeno Kraljevstvo). Udana je i ima troje djece.

TJEŠEĆI BOLESNIKE

"Djelo sam upoznao pred nešto više od trideset godina i suradnik sam od prošle godine. Socijalni sam radnik i moj je posao ohrabrivati bolesnike. Dijagnosticirana mi je multipla skleroza 1991. godine i rekli su mi da mi preostaje još samo sedam godina života. Bolest je tijekom vremena uznapredovala i sada mogu napraviti svega nekoliko koraka s velikim naporom; od nedavna ne mogu pisati ni čitati. Ipak, unatoč prognozama liječnika, i sada živim - dvadeset godina nakon dijagnosticiranja bolesti. Vjerujem da nemam poziv za Opus Dei, ali se osjećam vezan za Djelo kao da sam dio obitelji. Mnogo mi pomaže nauk o posvećivanju običnog života: sve što radim, iako se čini od neznatne važnosti, povezano je s Bogom i ima beskrajnu vrijednost; to mi se čini nevjerojatnim."

Christoph Flaspöhler

Živi u Wachtbergu, blizu Bonna (Njemačka). Socijalni je radnik. Prije je radio u banci.

KAO NA PLESU

"Za mene je biti suradnik izazov: podupirati jednu dobru stvar koja te nadvisuje, za koju si spremna učiniti napore, uvijek je jedan izazov. Ponekad me mole da dajem satove plesa, drugi put, da budem vodič putovanja za obitelji ili surađujem u djelatnostima Kluba za mlade ili bilo što drugo. Imam nekoliko mjeseci kako držim tečajeve obiteljskog savjetovališta bračnim parovima s djecom starosti između dvije i deset godina. Spoznala sam da vjera nije toliko složeno pitanje, ali je valja produbiti. Kad dajem satove baleta, moram koristiti odgovarajuće cipele i stalno raditi na poboljšanju vlastitog plesa; mislim da se isto zbiva s vjerom: bez produbljivanja i bez vježbanja, ne ide."

Judith Gerbrands

Živi u Kerkrade, Limburg (Nizozemska). Profesorica je plesa.

STAVITI BOGA MEĐU CIPELE

"Postolar sam. Opus Dei upoznao sam zahvaljujući svojoj kćeri Agnieszki. Ona je bila ta koja mi je objasnila da mogu staviti Boga među svoje cipele i to mi je pomoglo bolje obavljati svoj posao. Zbog svoje bolesti morao sam smanjiti profesionalnu djelatnost (tri dana u tjednu moram odlaziti u bolnicu na dijalizu dok čekam transplantaciju bubrega). Iznad svega surađujem prikazujući teškoće bolesti i vrijeme dijalize te krunice koje molim za vrijeme dugih šetnji koje su mi savjetovali liječnici."

Józef Morawski

Živi u Warsavi (Poljska).

OD KOŠARKE DO ISKUSTVA S BOGOM

"Opus Dei upoznala sam kroz jednu prijateljicu s kojom sam igrala košarku. Zapanjilo me je koliko je zanimanja pokazivala za ostale suigračice, iako je svaka od nas pripadala drugoj vjeri. Ispriva sam mislila, kako sam ja pravoslavne vjere, da neće htjeti sa mnom ulaziti dublje u teme razgovora. Ipak, nakon mnogih treninga i razgovora, upoznala sam duh Djela i nakon nekoliko godina zatražila postati suradnicom. Za mene je to čudesno, moći surađivati u tom djelu! Ono što najviše cijenim jest to što mogu pomoći ljudima postati prijateljima Božjim, bolje Ga upoznati."

Rania Nicolas

Živi u Achrafiehu, Beirut (Libanon). Viši bankarski stručnjak.

EVANGELIZIRATI KULTURU

Veselio me posao koji sam vidio da se radi s mladima, uključujući djecu siromašnih obitelji; kao i to da im se daje formacija koju ne mogu dobiti kod kuće. To gradi njihov karakter i pomaže im u svladavanju negativnih pritisaka okoline. Kao suradnik nastojim pomagati u ovom zadatku što je više moguće. **U svom profesionalnom poslu crtam stripove, nastojim da budu što kvalitetniji, koji sadrže ohrabrujuće poruke i promiču pozitivno gledanje na svijet.** Ovaj trud vidim kao način da dam svoj doprinos evangelizaciji kulture.

Chris Chow

Roden u gradu Puerto Espana (Trinidad) Sada živi u Toronto (Kanada). Grafički je umjetnik.

NOVO OBZORJE

Patim od urođene bolesti koja se ispoljava u krajnje bolnim krizama i u ozbiljnoj permanentnoj slabokrvnosti. Još se uvijek nisam oporavila od zadnje – zbog koje sam bila u komi cijelih šest dana– te ne mogu hodati bez tude pomoći. Te boli prikazujem za Djelo i za duše u Čistilištu. **Traženje smisla u mojoj bolesti otvorilo mi je novo obzorje u mome životu. Istovremeno sam se osjećala poduprta molitvom tolikih osoba iz moje obitelji i Djela.** Zahvaljujući tim molitvama ostala sam na životu. Kada su me pitali želim li postati suradnica, nisam okljevala: za mene to znači zahvaliti se na neki način za primljenu formaciju, koja mi toliko pomaže u savjetovanju osoba koje mi je Gospodin povjerio.

Suzanne Ngono Ayissi

Živi u Douali (Kamerun). Radi u edukacijskom savjetovanju.

U MOJOŽUPI

Od 2004. godine dvanaestak mladića iz jednog centra Djela sudjelovalo je na jednom projektu socijalne službe u jednoj od mojih župa. Ja pripomažem svojom molitvom, prilozima i svake godine ustupam smještaj ovim mladićima. **Prisustvujem duhovnim obnovama koje se organiziraju za svećenike blizu Montreala, na kojima se naučava vjernost Papi i nauku Crkve i stalno nas se ohrabruje da uravnotežimo rad i pobožnost** kako bi sve bila jedna molitva na slavu Božju. Kroz Opus Dei ojačalo je moje svećeništvo. Također sam mogao zapaziti na tim mladićima da s veseljem obavljaju posao osam sati dnevno. Kada završavaju posao ili kad su umorni, običavaju uzeti knjigu u ruke: tako se snaže, a i ne gube vrijeme.

vl. Rheat Forest

Živi u Manitobi (Kanada). Služi u peterim rezervatima Indijanaca u svojoj provinciji.

U JERUZALEMU

Palestinka sam iz Ramallaha, kršćanka luteranka udana za jednog pravoslavnog Grka. Živimo u Jeruzalemu. Neko sam vrijeme tražila jedno mjesto gdje bi se moja djeca mogla učiti kršćanskoj vjeri i s ovim ciljem moj je sin započeo sudjelovati na aktivnostima centra Opusa Dei za dječake u Jeruzalemu. Zatim je moja kćer počela pohađati aktivnosti za devojčice, a kasnije sam se i ja uključila u tečajeve formacije i u druge aktivnosti za žene. **Željela sam biti suradnica jer sam shvatila potrebu za formacijom u našoj zajednici i isto sam je tako htjela raširiti među ljudi u našem gradu da bi im ona mogla pomoći toliko koliko je pomogla i meni. I sama sam na duhovnim obnovama našla snagu nastaviti sa svojim radom** – profesorica sam u osnovnoj školi u kojoj ne manjkaju problemi našeg vremena - i potrebnu razboritost da dodem do pozitivnih rješenja sa svojim kolegama kao i kreativnost da dodem do svojih učenika.

Hanada Nijim Noursi

Profesorica u školi.

MOLITI ZA DJELO

U mojoj gradu još nema nijedan centar Djela, ali Gospodin otvara puteve. To je poticaj mojoj odgovornosti da raširim poruku svetog Josemarije; a to je za mene dužnost zahvalnosti. Ovih sam godina promijenio percepciju koju imam o samom sebi, o svojoj obitelji i svojem poslu. Povratak kući nakon intenzivnog radnog dana i briga oko mojih kćeri pretvorili su se u ugodno iskustvo. Zbog svega toga, **molitva za apostolske aktivnosti Prelature čini dio mojeg molitvenog života.**

Sunil Thomas

Rođen u Kuvajtu, a živi u Bangalore (Indija) Oženjen je i ima dvije kćeri. Direktor je marketinga.

SVAKI DAN JEDNA KRUNICA

Moja sestra Pilar i ja suradnice smo već više od petnaest godina. Pilar je bila krojačica, ali je, naime, zbog zdravstvenih problema oslijepila pa je morala prestati raditi svoj posao. Ja radim po obiteljskim kućama, ali puno sam godina pomagala djeci s invaliditetom u domovima Don Orione. Jednom sam zgodom tamo upoznala svećenika Prelature kojii mi je po prvi put govorio o Djelu. Počela sam prisustvovati nekim druženjima dok je moja sestra za to vrijeme ostajala kod kuće: poslije bih joj ispričala što sam čula. Ipak, odmah **smo uvidjeli da bismo mogle ponuditi svoju kuću kako bi se u njoj održavali druženja te bi tako i moja sestra mogla biti prisutna.** Ubrzo su ovi sastanci postali krugovi suradnica. Moja sestra i ja dajemo svaki mjesec materijalnu pomoć za potrebe apostolata Djela i prikazujemo mnoge molitve svaki dan.

Alicia and Pilar Martínez

Žive u Rosario (Argentina).

Bolnički centar Laguna

MADRID [ŠPANJOLSKA]

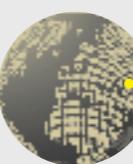
 U madridskom predgrađu Lucero uzdiže se moderna građevina na tri kata i gotovo 10.000 kvadratnih metara u kojoj je smješten bolnički palijativni centar Laguna. Njegova je svrha upotpuniti brigu za starije osobe palijativnim i psihogeriatrijskim uslugama.

Zaklada Vianorte promiče ovaj projekt, koji je započet 2002. godine, povodom stogodišnjice rođenja svetog Josemarije. Nadahnjuje se poukom koju je prenio Utemeljitelj Djela i svojim životom i svojim spisima.

Raspolaže interdisciplinarnom ekipom specijaliziranih stručnjaka za palijativnu skrb. Ljećnici, bolničarke, socijalni radnici, volonteri, psiholozi, fizioterapeuti, radni terapeuti i kapelan usko surađuju u brzi za bolesnike. Ova specijalizirana njega može se davati u pacijentovom domu, pri punoj hospitalizaciji ili u dnevnoj bolnici, sve prema potrebama pojedinog pacijenta, njegovoj bolesti i njegovim obiteljskim okolnostima.

Kulturni centar Irtysh

ALMATY [KAZAKHSTAN]

Irtysh je utemeljen 2007. godine uz pomoć dijaspore iz mnogih zemalja svijeta. Glavna djelatnost centra jest škola stranih jezika, što odgovara na vitalnu potrebu Kazahstana, koji je uključen u istinski proces otvaranja i razvoja. Kao dio odgojnog programa studenti i druge osobe mogu sudjelovati u odgojnim, kulturnim i rekreativnim djelatnostima usmjerenim prema prenošenju vrijednosti poput prijateljstva, poštivanja, tolerancije, sportskog duha, plemenitosti i otvorenosti prema duhovnim vrijednostima. Obrazovni program obuhvaća znanstvene i kulturne seminare u godišnjim ciklusima, predavanja o aktualnim temama, društvene projekte, ekskurzije, ručkove s uzvanicima, debatne forme i kulturna putovanja. Također se daju tečajevi kršćanskog odgoja i teologije.

Grad djece

MONTERREY [MEKSIKO]

Ciudad de Los Niños (Grad djece) jest centar za odgojni i obiteljski razvoj koji pruža akademsku, logističku, ljudsku i duhovnu podršku djeci i mlađima ograničenih mogućnosti uz pristanak njihovih obitelji. Postoje dva sjedišta: starije u gradu Ciudad de Guadalupe i jedno novije u području Topo Chico de Monterrey. Radi se o dvama područjima poznatim po siromaštvu.

U Centru obiteljskog odgoja odvijaju se programi za roditelje sa svrhom da im se pomogne u odgoju djece. Osim toga, postoje razni tečajevi kojima se olakšava roditeljima koji nemaju osnovnu i srednju školu stjecanje osnovnih vještina pomoću kojih mogu biti bolji radnici i konkurentniji na tržištu.

Terral

BARCELONA [ŠPANJOLSKA]

Gradska četvrt Raval u starom središtu Barcelone ima najveću gustoću stanovništva, vrlo visoku stopu imigranata i vrlo visoki stupanj nezaposlenosti i narušavanja školovanja. U ovoj četvrti nalazi se društveno-odgojni centar za djevojke Terral, u kojem djevojke raznih kulturnih i vjerskih pozadina dnevno sudjeluju na tečajevima koji im olakšavaju pronađenje posla i integraciju u društvo.

Među raznim programima ističe se "jedan na jedan" pedagoška metoda u kojoj svaki volonter ima na brizi jednu sudionicu projekta kako bi joj olakšao i osigurao učenje i napredak. Svoju pomoć pružaju osobe svih životnih dobi i društvenih položaja: sveučilišni profesori i studenti postdiplomci, umirovljene učiteljice, domaćice i mnogi drugi. Svrha je pomoći učenicama da ne napuste školovanje prije 16. godine, dobi kada se mogu odlučiti za stupanje u radni odnos ili nastavak školovanja.

RADOST DAVANJA

„Moramo se učuditi tako da drugi mogu kazati kada nas gledaju: ovaj je kršćanin jer ne mrzi, jer zna razumjeti, jer nije fanatik, jer vrla nad prirodnim nagonima, jer se žrtvuje, jer pokazuje osjećaje za mir, jer ljubi.“

su. Josemaría

Radni kamp; dom za siročad Phu My u Ho Chi Minu. Organizirala Nairana (Australija)

Vjernici prelature Opusa Dei i suradnici katolici i nekatolici, zajedno s mnogim drugima, promiču na cijelom svijetu odgojne, dobrotvorne i kulturne centre da bi se uđovoljilo, u izvjesnoj mjeri, potrebama svake zemlje ili društvene sredine, bez rasnih, vjerskih ili staleških diskriminacija: „Treba se – kako kaže

sveti Josemarija – snažno boriti protiv bijede, protiv neznanja, protiv oboljenja, protiv patnje.“

U ovim se programima susreću sveučilišta, škole za profesionalno obrazovanje, klinike, centri za obrazovanje i osposobljavanje žena, studentski

domovi, odgojni zavodi, dispanzeri, itd. Ovo su građanske inicijative profesionalnoga značaja s jakim naglaskom na neposrednu brigu prema osobama. Sveti je Josemaría objašnjavao da „je naš duh upravo poticati inicijative koje grade iz temelja, i budući da su okolnosti, potrebe i mogućnosti svakog naroda ili

društvene skupine specifične i redovito međusobno različite, apostolske djelatnosti u svakoj su zemlji one koje se smatraju najprikladnijima: bio to jedan sveučilišni centar ili studentski dom, dispanzer ili poljoprivredna škola za seljake“.

“

SLOBODAN POBOLJŠATI SVIJET

Naučio sam da molitvom, primjerom na radnom mjestu i lijepom riječi, gdje god da se nađem, mogu doprinijeti stvaranju humanijeg okruženja. **To što sam suradnik, potiče me davati se drugima i omogućuje mi na jedan potpuno novi način osjećati se slobodnjim i odgovornijim radom poboljšati svijet.** Nastojim ovo iskustvo prenijeti na druge jer to je ono što me je dovelo k svijesti o Kristovoj ljubavi za nas i obvezuje me neprestano tražiti svetosti usprkos padovima i posrtanjima s kojima se svi susrećemo

José Carlos Neves Epiphanio

Agronom i istraživač. Živi u mjestu São José dos Campos (Brazil).

VRATITI MALČICE

Šesta sam po redu od osmoro djece. Od malena sam sudjelovala u djelatnostima kršćanske formacije Djela. Za sve što sam dobila, učinilo mi se prirodnim vratiti malčice, nadasve molitvom i kada mi moja obiteljska situacija to dozvoljava, pružanjem materijalne pomoći. **Svojim radom pomažem u udruzi Des prétres pour toutes les nations, koja prikuplja sredstva za davanje stipendija svećenicima i sjemeništarcima koji studiraju na Papinskom sveučilištu Svetog Križa.** Biti suradnicom znači za mene, u izvjesnom smislu, da činim dio velike obitelji Prelature. Zahvaljujući formaciji koju primam, nastojim popraviti svoj osobni život, nadasve svoj kršćanski život i vršenje uloge supruge i majke.

Marie Kollen

Živi u Francuskoj. Udana je i ima troje djece.

OPRAŠTATI

Musliman sam. Jeden mi je prijatelj poklonio Put. Kad sam ga čitao, poželio sam surađivati s Djelom. Očarala me je misao da bih i ja mogao pomagati drugima. **Običavam pomagati u raznim aktivnostima u Klubu Nerpio, u Albaceteu. Vjerujem da mi je to pomoglo bolje upoznati Katoličku Crkvu, koju jako cijenim.** Moj se život toliko obogatio i moje mi muslimansko porijeklo nije predstavljalo nikakvu prepreku. Moju pažnju privlače mnoge stvari, ali nadasve čin praštanja, što nije baš lako i što želim naučiti bolje živjeti.

Habib Moussa Fardoun

Rođen u Libanonu. Diplomirani informaticar.

Živi u Albacete (Španjolska), gdje završava doktorsku tezu na sveučilištu.

POVRĆE ZA KAMP

Dok sam radio u svojoj prodavaonici povrća, znao sam pomagati oko organizacije ljetnih kampova za mlade. **Nabavljaо sam im živežne namirnice u jednoj veletrgovini.** Smatram se sretnim što sam suradnik jer poruka svetoga Josemarije potiče me da radim puno i dobro, da ljubim Papu i da za njega molim te da se utječem Djevici Mariji. Osim toga, djelatnosti su otvorene za sve ljudе: politika, vjera, rasa i ekonomsko stanje nisu važni. Kada sam obolio, osjetio sam toplinu obitelji: svakoga dana dolazio me posjetiti jedan liječnik koji je živio u centru Djela i ostali iz centra zvali su i zanimali se za mene. Kada sam bio u nesvijesti, donijeli su mi jednu molitvicu s relikvijom svetoga Josemarije i od tada mi se stanje počelo popravljati

Manuel Cid Carnero

Živi u Montevideu (Urugvaj). Trgovac povrćem, sada u mirovini.

ZNAK LJUBAVI PREMA KATOLIČKOJ CRKVI

Svaki dan molim za Prelata i za apostolat Prelature i povremeno, kad mi to posao dozvoljava, pružam svoju pomoć: na primjer, **ovo polugodište vrlo sam zadovoljna jer su moje obaveze bile nešto ležernije i mogla sam subotom pomagati na jednom obrazovnom programu.** Iako nisam katolkinja, moje sudjelovanje znak je moje ljubavi prema Katoličkoj Crkvi i jedan doprinos za jedinstvo kršćana. Osim toga, to mi čini zadovoljstvo, jer vidim kako djevojke s kojima radimo napreduju: **ako rastu one, i ja rastem.**

Janaíha Faith Nelson

Živi u Washingtonu D.C. (Sjedinjene Države). Radi na doktoratu na sveučilištu.

UNAPRIJEDITI ZEMLJU POSTAJUĆI BOLJIM KRŠĆANINOM

Surađujem s jednom od udruga mladih stručnjaka Centra Niérе, u Abidjánu. Ova udruga organizira kulturne i sportske djelatnosti za mlade koji su na početku profesionalnoga života. Za mene je to jedan način kako mogu raditi Opus Dei i biti zahvalan za formaciju koju primam, iako ono što radim nije mnogo. Osim toga, mogu produbiti svoju formaciju kako bih bolje živio kršćansku vjeru. Uostalom, nastojeći biti boljim kršćaninom, pridonosim dobru svoje zemlje.

Nandjui Djidji Brice Bokra

Živi u Abidjánu (Obala Bjelokosti). Radi u banci kao inspektor u internoj reviziji.

“

DUHOVNE BLAGODATI

Opus Dei upoznala sam preko jedne priateljice. Ona me pozvala na duhovnu obnovu u centar Kimlea. Odlučila sam postati suradnicom jer sam ustanovila da bih mogla suradivati u pomaganju siromašnim i potrebitima. Shvatila sam da **je moja dužnost dijeliti s najpotrebnijima materijalna sredstva kojima me Bog obdario i da se na taj način i sama obogaćujem duhovno.** Svaki dan molim krunicu za uspjeh apostolata Djela i on čini dio mojih nakana na Svetoj Misi. Takoder pridonosim mjesecnom donacijom i dajem mljeku i što proizvodem u vrtu za potrebe satova kulinarstva u školi Kimlea.

Mary N. Gichuiri

Živi u Nyeriju (Kenija). Umirovljena je učiteljica i trenutno poljoprivrednica

SVE ŠTO IMAM POSUĐENO MI JE

Uvjeren sam da ako mi je Bog dao neka sredstva, dužan sam dijeliti ih s drugima. Sviđa mi se riječ "suradivati" jer biti suradnik ne znači samo pomagati: za mene to znači kako odgovaram na Božju ljubav, kako ispunjam Njegove želje koje ima sa mnom. Posve sam uvjeren da ono što posjedujem nije moje: dano mi je u zajam, a pripada Bogu. Zbog toga želim doprinositi preko mjere, svim sredstvima koje imam na raspolaganju. Svime što imam i što mogu, ići ću koliko dalje mogu: vjerujem da je to ono što Bog od mene očekuje.

Miguel Kalbakgi Xikh

Rođen u Alepu (Sirija), živi u Venezueli. Po zanimanju trgovac.

OZRAČJE U MOJOJ OBITELJI PROMIJENILO SE

Prije koju godinu, tražvci odgovore na izvjesna pitanja o svijetu i smislu života, počela sam poхаđati satove katekizma u župi i preko nekih ljudi koje sam ondje upoznala stupila sam u kontakt s jednim centrom Djela. Nakon nekog vremena predloženo mi je da postanem suradnica i iako sam se u početku pitala bih li bila za to sposobna, na kraju sam se odlučila. **Počela sam pomagati u aktivnostima za klub mlađih sudjelujući istovremeno na satovima vjeronauka i u tečaju nošenja s obiteljskim problemima.** Takva formacija dala mi je novu snagu i iskustvo preoblikovanja svakodnevног života. Naučila sam posvećivati vrijeme i ulagati trud da svatko od moje brojne obitelji bude sretniji. Zaista mogu kazati da se od tada ozračje u našem domu promijenilo; ima više djelotvornog zauzimanja jednih za druge i više radosti

Üde Ütt

Živi u Tallinu (Estonija). Domaćica je i ima šestero djece.

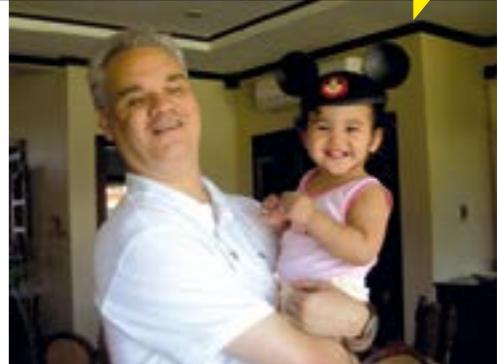
SRCE KOJE DJELUJE U TIŠINI

Slijep sam. Vid sam izgubio u automobilskoj nesreći. Kroz sredstva obrazovanja shvatio sam da je brak moj put prema svetosti: pokušati biti što bolji muž i otac. Uostalom, znam da ako bih popustio, milošću Božjom, uvijek mogu nanovo započinjati. Naučio sam posvećivati i najmanje okršaje svakog dana. Shvatio sam da je Crkva poput tijela s rukama, nogama, glavom i stopalima. Možda nemam sredstva da mogu aktivno raditi – što bi bile te ruke i noge – ali **svatko može u svojoj ljubavi prema Kristu, svojim svakodnevnim molitvama i svojim mrtvljnjem biti srce koje u tišini i s ustrajnošću pomaže darivati život Crkvi.**

Jose Maria Ayesa Cacho

Živi u Iloilu (Filipini).

Poduzetnik je i surađuje u jednoj nevladinoj organizaciji koja prikuplja sredstva za slijepе osobe.

BEZ RAZLIKA

Pomažući u inicijativama za najpotrebitije, počela sam razmišljati: s kojom smo svrhom stvoreni? Radi Boga i za pomaganje drugima. Pitavši što znači Opus Dei i saznavši da znači Djelo Božje, rekla sam: to je ono što ja želim raditi! **Kad god sudjelujem u projektima usmjereniima prema ljudima s oskudnim sredstvima za život, zahvaljujem Bogu i mislim da bih trebala učiniti više da se približim Svermogućemu.** Istovremeno se pitam: Kako mogu još više pomoći? Ovo mi je pomoglo bolje ispunjavati svoje obveze kod kuće i na radnome mjestu. Jako me privlači jedinstvo, ljubaznost, duhovno vodstvo, poniznost, raznolikost u formaciji: ne prave se razlike između azijata, afrikanaca..., sve su narodnosti ujedinjene i to me izričito oduševljava.

Aisha Badamana

Živi u Kilimaniu (Kenija). Muslimanka
Ravnateljica je i vlasnica dječjeg vrtića Little Birds Kindergarten

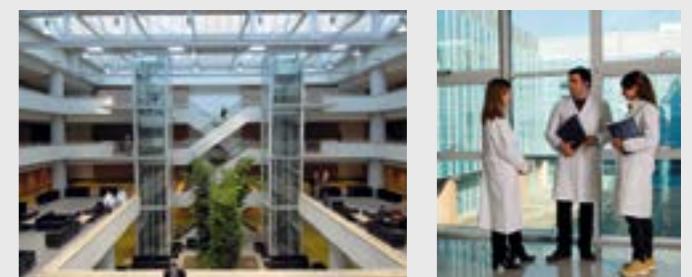
KAO KOD KUĆE

Moj prvi doticaj s Djelom bio je u Libanonu. Počela sam odlaziti u centar Djela i uvidjela da bih se mogla više približiti Bogu. **Shvatila sam da imaju velike potrebe pa sam im pokušala pomoći na različite načine; poslije sam doznala da bih mogla biti suradnica.** Sada dajem mjesecni prilog i molim svaki dan za Opus Dei. To mi je pomoglo biti bliže Bogu, ali i također dati smisleni smjer mojem socijalnom angažmanu do kojeg mi je uvijek bilo stalo.

Sultani Zegaib Saab Andere

Živi u Meksiku, D.F. (Federalni Distrikt). Katolkinja je maronitanskoga obreda.
Vrlo je socijalno aktivna.

Baytree

LONDON [VELIKA BRITANIJА]

 Baytree Centar nalazi se u Brixtonu, jednoj od londonskih četvrti koja je unesena u popis kao sedma najsiromašnija u Engleskoj, u kojoj je smještena višerasna zajednica s brojnim azilantima i visokim postotkom nezaposlenosti i kriminaliteta.

Ova ustanova nastoji popuniti postojeću prazninu u društvenom spletu pomažući najzapostavljenijima – bez obzira na bilo koje rasne ili društvene razlike– da se prilagode društvu. Sa stožerom od 40 osoba i više od sto volontera, Baytree pomaže, godinu za godinom, više od tisuću žena različite dobi koje potječu iz stotinjak različitih zemalja.

Žene koje ga pohadaju otkrivaju vrijednosti obiteljskog života i način kako uklopiti u nj i profesionalni posao van kuće. Uče pisati i čitati, dobivaju osnovno znanje iz računovodstva i informatike, nauče kako ispuniti obrazac za poslovni razgovor, raspoznavati gradske i prometne znakove itd.

Seido zaklada

NAGASAKI [JAPAN]

Seido zaklada počela je 1959. godine kao mali institut za jezike koji je tijekom godina rastao sve dok 1971. nije bio integriran u širi obrazovni projekt: Seido zaklada za promicanje obrazovanja - danas prepoznata kao udruga od javnoga interesa.

Sada, kao i onda, prvotna je potreba za školom engleskog jezika, koji svi japanski učenici uče nekoliko godina prije upisa na fakultet.

Nadalje, Seido zaklada pokrenula je i druge obrazovne inicijative na raznim mjestima u Japanu, kao škole u pokrajinskoj upravi Nagasakija i rezidencije za profesore i studente u drugim gradovima Japana.

Kimlea tehnički obrazovni centar

TIGONI [KENIJA]

Kimlea, smješten u distriktu Kiambu u Keniji, jest centar koji nudi profesionalno obrazovanje ženama i djevojkama koje imaju iskustvo rada na plantažama čaja i kave u Limuru, a nemaju pristup obrazovanju. Onima koje ne mogu prisustvovati redovnim tečajevima nude se kroz Kimlea outreach-program tečajevi opismenjavanja, zatim tečajevi o brizi za obitelj i djecu, higijeni, krojenju i šivanju za strojem itd.

Kimlea također ima i liječnički dispanzer koji svakodnevno zbrinjava oko 40 bolesnika; započeo je kao jedna pokretna jedinica, a sada raspolaže vlastitom zgradom. Zahvaljujući pomoći suradnika koji doprinose i nabavljaju hrane za djecu, dobivaju lijekove po prihvatljivoj cijeni. Osim toga, predviđena je periodična liječnička prisutnost u dvadeset osnovnih škola prema Kimlea CHEP projektu (Children's Health Programme). Svaku od ovih škola pohađa oko 1000 učenika, kojima bi zbog oskudnih materijalnih sredstava inače bio onemogućen pristup zdravstvenim uslugama

Sveučilište Campus Bio-Medico

ROME [ITALIJA]

Prvi naslijednik svetoga Josemarije, blaženi Álvaro del Portillo, započeo je s utemeljenjem sveučilišta Campus Bio-Medico u Rimu. Danas zauzima 75 hektara površine, uključuje najmoderniju polikliniku i centar za napredna istraživanja u biomedicini i bioinženjerstvu.

Bio-Medico sastoji se od triju fakulteta i nudi sveukupno dvanaest diplome. Nova Poliklinika, ustrojena prema najmodernijim bolničkim kriterijima, otvorena je 2008. u sklopu sveučilišnoga kampusa Trigoria, a također uključuje Centar za zdravlje starijih osoba, dva poliambulantna centra i Centar za radioterapiju.

Cilj je pružiti kvalitetu zbrinjavanja, ljubazan odnos prema bolesnicima i gostoljubivo okruženje. Među raznim istraživačkim projektima ostvarenim u suradnji s tvrtkama i europskim sveučilištima prije koju je godinu pokrenut program LifeHand, u kojem su liječnici i biomedicinski inženjeri uspjeli po prvi put pokrenuti protezu bioničke ruke posredstvom moždanog impulsa.

NESUMNJAVA VELIČINA

Józef Morawski. Varšava (Poljska).

„Svetog je Josemariju izabrao Bog da nauješta opći poziv na svetost i da ukaže na to da su suakodneuni život i obične djelatnosti put k posvećenju. Moglo bi se reći da je svetac zaštitnik običnog života. U stvari je bio uvjeren da za onoga tko živi u perspektivi uvjere sve predstavlja priliku za susret s Bogom, sve poticaj za molitvu. Dneuni život, tako promatrani, otkriva nesumnjivu veličinu. Svetost je stvarno nadohvat suima.“

Sveti Ivan Pavao II

Opus Dei, koji je 02. listopada 1928. utemeljio sveti Josemaría Escrivá de Balaguer, hijerarhijska je institucija Katoličke Crkve – konkretno osobna prelatura – koja ima za cilj širiti, u svim sredinama, poruku da su svi ljudi pozvani na svetost: da su rad i svakodnevni život prilika za susret s Bogom, za služenje drugima i za poboljšanje društva. Trenutno Opus Dei čini više od 88.000 osoba, svećenika i laika, muškaraca i žena sa svih kontinenata.

Evangelizacijski zadatak vjernika Prelature ima kao neposrednu posljedicu oživljavanje kršćanskoga okružja, rada i društva općenito. Milošću Božjom ovaj rad pridonosi boljštu mjesnih crkava; plodovi su veće sudjelovanje na euharistijskom slavlju i porast sakramentalnog života, širenje Evandelja u sredinama udaljenim od vjere,

inicijative solidarnosti s najugroženijima, veće jedinstvo s biskupom i svećenicima biskupije itd.

“Stvarno je veliki ideal vaš ideal – potvrdio je sveti Ivan Pavao II – koji se od samoga početka približio teologiji laikata, koja je obilježila kasnije koncilsku i postkoncilsku Crkvu. Takva je poruka i duh Opusa Dei: živjeti u jedinstvu s Bogom usred svijeta, u bilo kojoj situaciji, boreći se da svaki pojedinac postane bolji pomoću milosti Božje te

da se Krist pronese svijetom svjedočanstvom vlastitog života”. Bez iscrpnog nabranjanja mogu se istaknuti kao osobiti aspekti duha Opusa Dei sljedeći: osjećaj božanskog sinovstva kao temelj duhovnoga života; ljubav prema Isusu Kristu prisutnom u Crkvi i susret s Njime u Euharistiji i u Riječi; želja učiniti Svetu Misu

središtem i osnovom kršćanskog života u svijetu; ljubav prema Djevici Mariji; poslušnost Rimskom Prvosvećeniku i hijerarhiji Crkve; ljubav, duh razumijevanja i suživota; radost koja izvire iz naslijedovanja Isusa Krista; jedinstvo života, kao spajanje različitih vidova svakidašnjeg postojanja u životnoj zamisli dosljednoj vjeri; uvišen osjećaj za profesionalni rad, obavljen s ljudskom savršenošću; ljubav prema Bogu i žar za služenjem; ljubav prema slobodi i odgovornosti svakog pojedinca.

Živjeti u potpunosti katoličku vjeru sa sobom nosi stvarnu zauzetost doprinositi, prema mogućnostima, rješavanju problema društvene sredine. Sveti Josemaria napisao je da se kršćanin ne može zadovoljiti poslom koji mu dozvoljava zaraditi dovoljno da bi on i njegovi

mogli živjeti: velikodušnost njegova srca poticat će ga podmetnuti svoja leđa da bi pomogao drugima, iz ljubavi i pravednosti. Odgovoriti na ovaj zahtjev jest izazov koji jednako doživljavaju pripadnici kao i suradnici Prelature.

VIDJETI KRISTA U BOLESNICIMA

Djelo sam upoznao prije 20 godina dok sam studirao medicinu. Dobio sam jedan savjet koji je postao glavna pokretačka snaga moga rada u užurbanoj bolnici s puno posla i koji sam od tada nastojao prakticirati: **postupati s bolesnikom kao s Isusom Kristom.** Također nastojim pomagati umirućima promišljati o svom životu i ako to žele, pozvati im u posjet jednog od kapelana bolnice.

Peter Stevens

Živi u Sydneju (Australija) sa ženom i šestero djece.
Zaposlen je u bolnici za rehabilitaciju.

MAJKE U MREŽI

Kada sam imala petnaest godina, sudjelovala sam na duhovnoj obnovi za mlade. Jako me iznenadilo kada sam čula kako se govori o mogućnosti da budem dobra kršćanka usred svijeta. Dobila sam priliku upoznati kulinaršku školu Mikawa u Nagasakiju i odlučila sam poći tamo na školovanje. **Susrela sam se sa sredinom u kojoj se poštaje sloboda i u kojoj se nudi praktičan kršćanski odgoj, prikladan mojim uvjetima.** Nešto sam kasnije zajedno s nekim bivšim učenicama Mikawe i nekoliko prijateljica pokrenula web stranicu gdje se razgovara o temama vezanim uz odgoj djece. Mreža je još uvijek mala, ali sanjam osnovati udrugu majki iz Mikawe s ciljem pomaganja ženama oko male djece.

Sakura Kawaguchi

Živi u Nagasakiju (Japan). Po zvanju kuvarica.

JEDNO VELIKO OTKRIĆE

Jedna moja prijateljica, Odette, govorila mi je o jednom centru Djela. S vremenom se moj život promijenio: otkrila sam pravu vjeru i unatrag nekoliko mjeseci postala sam katolkinja. Saznanje da mogu svaki svoj čin prikazati Gospodinu donijelo mi je čarobno otkriće u mome životu: podiže mi moral i **pomaže mi svladavati poteškoće koje život donosi sa sobom.** Formacija koju dobivam pomaže mi u poboljšanju obiteljskog života i odnosa s mojim prijateljicama. Nastojim uvidjeti važnost toga da radim na slavu Božju: i vidim plodove toga.

Marie Louise Nya Finké

Živi u Yaoundé (Kamerun).
Profesorica je na jednom tehničkom institutu.

ODRAŽAVATI KRISTA

Studiram institucionalnu komunikaciju na Sveučilištu Svetoga Križa. Tu sam upoznao Opus Dei. Kao suradnik nastojim moliti za Djelo i širiti njegovu poruku. Osim toga, dajem malu materijalnu pomoć Rimskom centru za svećeničke susrete. Ova je suradnja odgovor za pomoć koju primam kroz duhovno vodstvo, krugove, mjesečne duhovne obnove i godišnje dane duhovne obnove, koji su osnažili moju svijest svećeništva. **Već sama preporuka da koristim reverendu dobar je podsjetnik: "moja odjeća mora odražavati srce i život jednog svećenika, odnosno Krista"**

Robert Bellarmin Sisi

Svećenik je biskupije Idiofa (Demokratska Republika Kongo).

UVIJEK ISTA OSOBA

Moj se sin išao upisati na fakultet u Londonu i smjestio se u Netherhall House. Tako sam ja stupio u kontakt s Djelom. Djelatnosti kršćanske formacije pružaju mi ustroj i podršku da se prepoznam kao dijete Božje i da se svakim danom borim za ostvarenje osobne svetosti. Posebno me oduševila misao da mogu – i moram – **uvijek biti ista osoba na svim područjima svoga života i ne mijenjati ponašanje ma gdje i s kime bio**

John Devlin

Živi u Ipswichu, Suffolk (Engleska). Radi kao upravitelj.

SLIKARICA KAVOM

Kroz formaciju naučila sam voljeti svoje slikarsko zvanje jer dobro napravljen posao na slavu je Božju i olakšava vježbanje u krepostima. Na primjer, **naučila sam razgovarati s Gospodinom dok radim sama na nekoj slici i teško se možda koncentriram.** Kada se mučim s nečim, mislim na nekoga – možda na budućega vlasnika slike – i posvećujem Bogu svaku točku ili potez kistom. Tako mogu osigurati da sve što naslikam bude napravljeno u ljubavi i molitvi.

Sunshine Plata

Živi u Marikina Cityju (Filipini). Slikarica je koja slika zrnčima kave.

VJEROVATI DA BI SE VIDJELO

Otkako sam postao suradnik, svaki put sam sebe iznenadim kada uspijem promatrati nadnaravno stvari koje se na prvi pogled čine neznatnima, ali se, s pogledom upravljenim prema Bogu, čine posebnima: ovo daje posve drugi smisao životu. **Spoznao sam da ne treba vidjeti da bi se vjerovalo nego da je mnogo korisnije slobodno se odlučiti vjerovati da bi se vidjelo.** Ovakav pogled na stvari preobražava tvoj život; tvoje zemaljsko hodočašće prestaje biti monotono i pretvara se u prekrasnu pustolovinu

Juan Pablo Valencia Montero

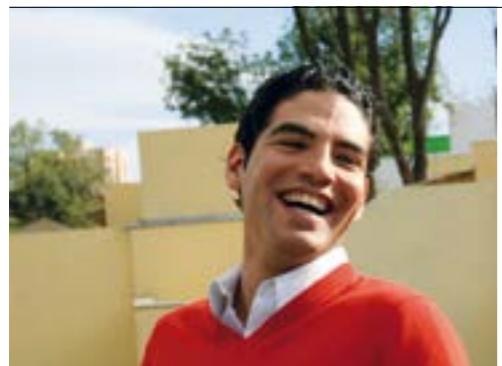
Rođen u Santiagu (Chile). Živi u Almatiju (Kazahstan). Pisac.

SA SVOJIM PACIJENTIMA

Radim kao specijalistica za psihomotoriku osoba koje boluju od Alzheimerove bolesti i djecu ograničenih sposobnosti, autističnu ili oboljelu od psihičkih poremećaja, od 3. do 8. godine. Prpisujem im fizičku terapiju kako bi im pomogla povratiti kakvu-takvu ravnotežu. Otkad sam suradnica, preporučam Gospodinu ovu djecu i starce. Ujutro prikazujem svoj dan Bogu i molim se za sve njih. Navečer povjerim Gospodinu sve što sam proživjela. Na taj sam način naučila da mi **svaki trenutak, sve što radim, pruža mogućnost da se približim Kristu.**

Aude Durroux

Živi u Parizu (Francuska)

BOG U GLAZBI

Glazba mi je uvijek bila prioritet: želio sam biti poznat, briljirati i uspjeti, ali zahvaljujući sredstvima kršćanske formacije, postalo mi je jasno da je najvažnije sve raditi iz ljubavi prema Bogu i ljudima. Isto mi se događa i na poslu –voditelj sam jednog televizijskog programa – više mi nije toliko važno pojavit se na televiziji, koliko pokušati da kroz taj program drugi otkriju ljepotu glazbe. Sada shvaćam da ako znaš zašto što radiš, s kojom svrhom, život je puno uzbudljiviji; **znam da mogu posao prikazati Isusu i da sve ima smisla i vrijedi truda ako se radi iz ljubavi prema Bogu.**

Arturo García Lourdes

Živi u Meksiku, D.F. Vodi program klasične glazbe na televiziji.

PREPUSTITI SE BOŽJEM DJELOVANJU

Postao sam suradnikom jer sam želio prestati živjeti vjeru stalno samo pazeci da što ne sagriješim. Preko učenja o općem pozivu na svetost **udio sam da biti svet ne znači ostvarivati velike stvari vlastitim snagama, nego prepustiti se Božjem djelovanju, i onda je Bog taj koji djeluje.** Ovim načinom življena razabire se da život nije nešto što čini pojedinac. Biti suradnik pomoglo mi je uvidjeti da ne smijem moliti Gospodina samo ono što želim za sebe, kao da Ga iskoristavam, nego da On pokazuje svoju moć na onima koji Mu otvaraju svoje srce

Masao Horikawa

Živi u Nagasakiju (Japan). Vodi vlastitu osteopastičnu kliniku.

ZA SLOBODU

Za mene je biti suradnica **način kako rasti u mojoj katoličkoj vjeri i sudjelovati u novoj evangelizaciji društva.** Surađujem svojom molitvom i materijalnim doprinosom. To radim s veseljem, iz ljubavi koju osjećam prema pripadnicima Prelature i jer sam uvjerenja da je nužno ljude približiti Bogu. Sutkinja sam i moj me posao oduševljava. Nastojim ga obavljati po kršćanskim načelima i učenju svetog Josemarije: poštjući dostojanstvo svakog čovjeka. Ono što me naročito privlači u duhu Djela jest naglasak na slobodu djelovanja u mojem društvenom i profesionalnom životu. U sredstvima kršćanskoga obrazovanja svaki dan nalazim poticaj za počinjanje i ponovno započinjanje svoje borbe za postignuće odanosti koju Bog traži od mene

Guadalupe Quijano

Živi u Campecheu (Meksiko) Predsjednica je Višeg suda države Campeche.

VIŠE OD KAFIĆA

Dok sam bila gorljiva budistica, upoznala sam Opus Dei preko svoje starije kćeri. Govorila mi je o jednom studentskom domu koji će se otvoriti u Taipeiu; željela sam pomoći na tom projektu i bila sam imenovana suradnicom. **Milošću Božjom moj muž i ja kršteni smo na Uskrs 2008.** Tada sam shvatila da kada zovem jednu prijateljicu da bude suradnica, pružam joj prigodu da se približi Bogu. Druga stvar koja se promjenila jest moj kafić, Paris Café. Ima četrdeset godina kako ga vodim i kroz ovo vrijeme zadobila sam puno prijatelja i dosta njih koji su prošli ovuda približili su se Bogu na ovaj ili onaj način.

Huang-Chun Chen

Živi u Penghu (Tajvan). Vlasnica je kafića..

Istraživački centar za primijenjenu medicinu (CIMA) Sveučilišta u Navarri

PAMPLONA [ŠPANJOLSKA]

 U 2002. godini kao rezultat 50-godišnjeg istraživačkog iskustva na Medicinskom fakultetu i na Sveučilišnoj klinici na Sveučilištu Navarra osnovan je Istraživački centar za primijenjenu medicinu. Sada je zaposleno više od 400 osoba iz 20-ak zemalja. Istraživači se slažu u isticanju da je jedna od izvrsnosti ovog kompleksa poticaj za multidisciplinarni rad, toliko važan u znanosti, i duh služenja koji utjelovljuje.

U prvim godinama Centra istraživačka je djelatnost iznjedrila više od 40 otkrića patentiranih iz raznih istraživačkih područja: u genskoj terapiji i hepatologiji, u kardiologiji, neuroznanostima i onkologiji. Ova 4 područja medicine medicine proučavaju bolesti koje uzrokuju 90% smrtnosti u mnogim dijelovima svijeta. Istraživanje koje se ovdje provodi od bitne je važnosti za liječnike kako bi mogli odgovornije pomagati svojim bolesnicima.

Centar za cijelovito obrazovanje žena (CEFIM)

LA PAZ [BOLIVIJA]

 Ciljana skupina instituta za profesionalno osposobljavanje CEFIM, u gradu La Paz, jesu mlade žene cijele Bolivije. U društvu ove zemlje razina školovanja žena niža je od one muškaraca. CEFIM je nastao kao impuls za pozitivnu promjenu u mogućnostima za stručno obrazovanje žena da im tako otvoriti pristup poslovima i zanimanjima. Istovremeno odgovara na veliku potražnju za stručnjacima u uslužnim i proizvodnim djelatnostima.

Radi se o prvoj ustanovi koja je dobila službeni status instituta za strukovno i alternativno visokoškolsko obrazovanje. Svoju zadaću ostvaruje kroz personaliziranu izobrazbu temeljenu na kršćanskim i etičkim načelima. Zahvaljujući međunarodnom sudjelovanju i brojnim bolivijskim suradnicima, od srpnja 2009. ima novo sjedište koje uključuje predavaonice i radionice i može prihvati 300 studenata. Osim strukovnih zvanja iz palijativne skrbi, ugostiteljstva i gastronomije, daje tečajeve iz profesionalnog kulinarstva i slastičarstva, mogućnost polaganja opće mature i druge pristupačne kratke tečajeve.

Tehničko-strukouni koledž Nocedal

SANTIAGO DE CHILE [ČILE]

 Od 1996. godine koledž Nocedal prima svoje učionice dečke iz općine El Castillo, jedne općine okruga La Pintana koja spada među najsiromašnije u glavnom gradu Chilea. Stanovnici tog područja nemaju velikog izgleda za poboljšanje svojih životnih prilika: mnogi mladići prisiljeni su odustati od studija i zaposliti se da bi pomogli uzdržavanju svojih obitelji.

Zahvaljujući podršci onih koji su vjerovali u projekt Nocedal, već je oko tisuću učenika dobilo visokokvalitetno obrazovanje zajedno s kršćanskim vrijednostima i našlo nadu u bolju budućnost. Oni pokazuju kako je za svakoga vrlo korisno (možda i spasonosno) široko i dobro posloženo ljudsko i stručno obrazovanje.

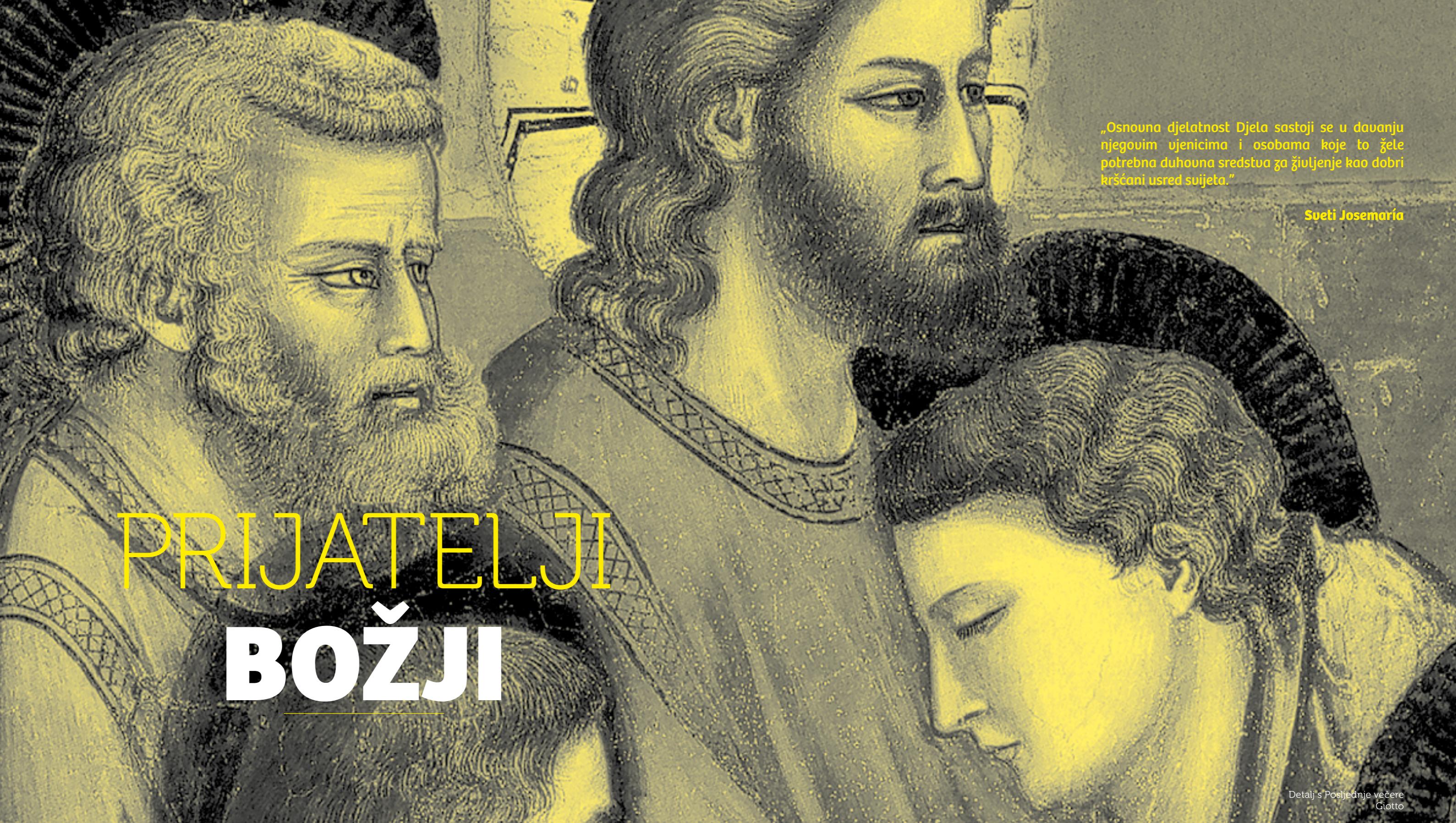
Viša sestrinska škola (ISSI)

KINSHASA [KONGO]

 Institut Supérieur en Sciences Infirmières, smješten u perifernoj četvrti Kinshase, otvoren je 1998. godine. Škola naglašava ulogu i odgovornost sestrinskog i njegovateljskog osoblja kongoanske zajednice. Studentice uče samo na to da dobiju plaću – sa svješću da pružaju osobnu skrb i stoje na usluzi bolesnicima, liječnicima, obiteljima itd.

Sustav se temelji na osobnom mentorstvu u kojem se prati kompletna obuka svake studentice. Osim na nastavi stanovito vrijeme provode i na praksi u raznim bolnicama u Kinshasi. Institut također nudi i tečajeve obnavljanja znanja i razne seminare za zdravstveno osoblje drugih bolničkih centara.

Upisnina koju studentice plaćaju pokriva polovicu troškova njihovog obrazovanja, a za one bez dovoljno finansijskih sredstava školovanje je besplatno. Kad završe izobrazbu, za ove bolničarke, koje se cijene zbog svoje stručnosti i zbog osobnog, ljudskog ophođenja s pacijentima, ne manjka radnih mesta u glavnom gradu i u drugim područjima zemlje.

PRIJATELJI BOŽJI

Da bi ostvarila svoju pastirsku zadaću služenja Katoličkoj Crkvi, Prelatura Opus Dei organizira djelatnosti sa svrhom kršćanske i ljudske formacije usmjerene osobama svih društvenih položaja. Na praktičan način, prilagođen okolnostima svakog pojedinca, sve se potiče da ljube i nasljeđuju Isusa

Krista trudeći se usred svakodnevnih poslova i dužnosti. To omogućuje dublju precepiju bogatstava katoličke vjere, radost življenja u skladu s Evanđeljem i s krsnim obećanjima.

U ovim sredstvima formacije središnje mjesto zauzima poruka posvećivanja rada što znači napor da

se posao obavi s najvećom mogućom savršenošću; s punim poštivanjem zakona i u skladu s etičkim zahtjevima tražeći jedinstvo s Bogom u toj zadaći i djelujući sa željom za služenje drugima i pridonošenju društvenom napretku.

Ukratko, cilj je poticati i ohrabrvati ljudе da ostvare svoj puni naravni i nadnaravni potencijal i da ih stave na službu Bogu i bližnjemu: da budu katolici koji su vjerni zahtjevima vjere; primjerni građani, slobodni i dosljedni svom profesionalnom životu, obitelji i društvu.

„Osnouna djelatnost Djela sastoji se u davanju njegovim ujenicima i osobama koje to žele potrebna duhovna sredstva za življenje kao dobri kršćani usred svijeta.“

Sveti Josemaría

Detajl s Posljednje večere
Giotto

OD MOG OBRAĆENJA

U ljeto 2009. primljen sam u Katoličku Crkvu i nešto kasnije imenovan suradnikom. Ovo mi je pomoglo rasti u vjeri i dalo mi priliku da podsjetim one koje susrećem da smo svi pozvani na svetost ispunjavanjem redovitih poslova i dužnosti, u svakom trenutku dana: kroz posao, obiteljski život i društvene kontakte. **Taj mi je duh pridonio skladnjem i potpunijem životu.**

Marcus Litzberg

Živi u Švedskoj.

ČEKAJUĆI CENTAR

Kad sam bila mala, više sam puta bila u klubu za mlade koji su vodili vjernici Djela, s raznim zabavnim aktivnostima i prijateljskom atmosferom. Mnogo godina kasnije, već udana i živeći u Norveškoj, upoznala sam jednu osobu Djela koja je ponekad dolazila iz Stockholm-a u Oslo kako bi pokušala započeti redovitu formaciju. Odmah sam u njoj prepoznala osobu dobrohotnog i veselog duha, tako karakteristična za katolike. Bilo je prirodno da joj pomažem u svemu što mogu od damog početka: kako nema centra u Norveškoj, **ovu svoju prijateljicu, kada dolazi u Oslo voditi mjesecne duhovne obnove, primam u svom domu i trudim se pozivati na ova druženja druge osobe.**

Isabel Hidalgo

Živi u Oslu (Norveška). Predstavnica je Instituta za obitelj u Norveškoj.

SRESTI BOGA U PATNJI

Radim u bolnici na odjelu intenzivne njage. Vidim da patnja ponekad predstavlja prepreku za razumijevanje ljubavi Božje. Vidjela sam puno bolesnika ogorčenih u svojoj bolesti ili onih koji gube mir kako se smrt bliži. U ovim slučajevima nastojim im govoriti o vjeri i pouzdanju u Boga: često se ljudi vrate sakramentima. **U patnji koja im je u početku predstavljala prepreku otkrivaju mogućnost da budu sretni, da rastu u ljubavi prema Bogu i da od Njega traže oproštenje.**

Ciara Mannion

Živi u Galway, Irska. Po zanimanju bolničarka.

BARŠUN I ČELIK

U raznim situacijama osjećao sam da mi je potrebno nutarnje jačanje. Slučajno sam otvorio web stranicu Djela i odmah sam se zainteresirao; govorilo se o nečemu što je meni trebalo. Uspostavio sam vezu i sudjelovao na danima duhovne obnove. Uvelike me je obogatila i počeo sam razmišljati o duhu poniznosti, istinoljubivosti, o nastojanju da ostanem skriven... Biti kao čelik iznutra i kao baršun izvana. Odjednom sam vidoval da je poruka svetog Josemarije suvremena i privlačna, kao da ju je oblikovala za mene koji sam uronjen u svijet. **Moja se suradnja ostvaruje pomaganjem u određenim stvarima, u malenkostima, prema potrebama.** Na primjer, pomažem da svaki mjesec možemo održati dan duhovne obnove u Martinu: meni to predstavlja veliku radost.

Miroslav Mazuch

Živi u Martinu (Slovačka). Sudac, oženjen i ima četvero djece.

OSKUDNO DOBRO

Poruka svetog Josemarije učinila mi se silno logičnom i praktičnom: davati važnost svakom danu, svakoj minuti i živjeti ih sveto. To je način kako slijediti Krista bez neobičnih ili zamršenih procedura. Djelu pomažem svojom molitvom i materijalnim doprinosom. Prisustvujem nekim sredstvima formacije, ali najvažnije je što sam se odvažio živjeti u skladu sa svojom vjerom. Bez sumnje nije lako: ali moguće je.

Rokas Masiulis

Živi u Vilniusu (Litva). Poduzetnik.

PRIKAZUJEM SVOJU BOLEST

Od početka sam znala da će moja bolest biti prilika da se više približim Bogu i sredila sam stvari tako da mogu prisustvovati krugovima i razgovorima o kršćanskom nauku. **Naučila sam prikazivati bolest Bogu za razne nakane. A imam ih puno: članovi moje obitelji, Sveti Otac i Prelat.** Prikazivanje moje bolesti drži me. Umjesto da neprestano razmišljam o svojoj bolesti, nastojim biti sretna.

Chikaodili Rosemary Nnoli

Živi u Lagosu (Nigerija)

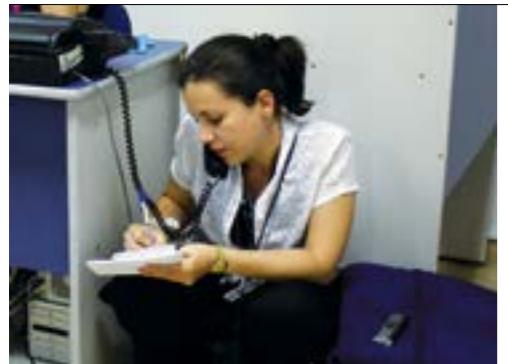

DETALJI KOJI SE NE VIDE

Primio sam krštenje i svetu potvrdu kao dijete, ali nisam imao duboko znanje o vjeri. Jedan me je prijatelj pozivao da dolazim na mjesecne duhovne obnove i malo pomalo, otkrivaо sam smisao vjere. Radim u radionici za automobile: bojam puno vozila koja su popravljena nakon prometne nesreće i kod svakog posla molim Boga za određenu nakanu. Često radim s dijelovima vozila koji se ne vide, ali kako prikazujem svoj rad kao molitvu, oduševljava me posvetiti pažnju detaljima na tim dijelovima vozila. **Naučiti kako primijeniti katoličku vjeru na praktičan način i u tome podučiti druge jest nešto što stvarno smatram privlačnim i što mi pomaže da moj odnos s Isusom Kristom bude dublji.**

Gavin Dixon

Rođen u gradu Sligo (Irska), a živi u Dublinu.

NIKAD NIJE KASNO

Trebala sam vremena da dovršim svoje obraćenje. Do tada sam živjela u uvjerenju da sam na pravom putu, i to s Bogom koji sam prilagodila sebi. Ali od prijatelja sam s vremenom naučila što je kršćanski život. Godine 2008. jedna prijateljica koja pripada Djelu našla mi je mjesto gdje mogu provesti formaciju i pripremiti se za prvu pričest te primiti svetu potvrdu. Pouke sam primala na tjednoj bazi jedan na jedan. Kada su me pozvali da budem suradnica, činilo mi se ispravnim aktivno pomažati: molitvom da se mnogi, kao i ja, mogu okoristiti duhovnim dobrima. Za mene je to dar Božji i divna prilika da mogu pomagati u djelu Božjem. **Budući da sam primila prvu pričest u 37. godini života, smijem kazati da nikada nije kasno naći istinsku sreću.**

Patricia Lafuente

Živi u Asunciónu (Paragvaj). Novinarka.

PUT OBRAĆENJA

Biti suradnik za mene je pravi put obraćenja **koji me je vodio da postignem unutarnju radost i da se stvarno osjećam kao dijete Božje.** Otvorio mi je um i srce za čudesno iskustvo neposrednog kontakta s Našim Gospodinom, svaki dan po nekoliko minuta. Sada ne prođe dan, a da ne posjetim kratko Presveto Otajstvo i ako ne uspijem pronaći malo vremena da bih bio sjedinjen s Gospodinom u molitvi, to mi jako nedostaje. Slobodna popodneva, koja mi s vremena na vrijeme dozvoljava posao, posvećujem svojoj obitelji: zahvaljujući svetom Josemariji, shvatio sam važnost i ljepotu olakšavanja napora svojoj supruzi u brizi za potrebe naše šestero djece

Giuseppe Messina

Živi i radi u Palermu (Italija). Po zanimanju je arhitekt

HRANA ZA MOJU DUŠU

Biti suradnica za mene znači nastojati poboljšati svoj život, nadasve duhovni život: formacija koju primam hrana je za moju dušu. Mnogo me privlači ta temeljna ideja svetog Josemarije - da **svi možemo i moramo postati sveti živeći svakodnevnicu i čineći svaki dan male korake.** Za to nam se obilno nudi potrebna duhovna pomoć.

Susanne Ruzsics

Živi u Kilchbergu, u blizini Züricha (Švicarska).

SLUČAJNOST I UZROČNOST

Knjigoveža sam. Slučajno mi je u ruke dospjelo više primjeraka Puta, Kovačnice, Prijatelja Božjih i druga djela svetog Josemarije. I postali su uzrok toga da se, dok sam ih uvezivao, njihov sadržaj pretvorio kao u sjeme koje je raslo u mojoj nutrini. **Moji prijatelji često dolaze u moju radionicu te mi iznose svoje probleme. Možda im ne dam neko rješenje, ali ih mogu usmjeriti u dobrom smjeru.** Tako je, na čudnovat način, moje mjesto borbe, moja knjigovežnica, uvijek zaštićena slikom svetoga Josemarije. Moji prijatelji često sa sobom ponesu neki dobar savjet ovog sveca.

Juan Carlos Bordolli

Živi u Montevideu (Urugvaj). On je knjigoveža i restaurator knjiga.

ODZNATIŽELJE DO SREĆE

Rodena sam u okolic Sankt Petersburga. Moji roditelji bili su profesori, добри i pošteni, ali kao i većina ljudi koji su odrasli u Sovjetskom Savezu, nisu govorili o Bogu svojoj djeci. Kod mojeg prvog dodira s vjerom ono što me je najviše privuklo bilo je povjerenje koje mi je probudilo svjedočanstvo osoba koje su isповijedale vjeru u Isusa Krista, ali moj se nutarnji svijet pritom malo mijenjao. Za mene je Bog bio samo još jedna instanca koje sam se sjetila tek u teškim trenucima. Sve se promjenilo 2007. godine kada je djevojka koja je čuvala moje dijete počela ga voditi u katoličku crkvu Svetog Ivana Krstitelja od Pushkina: potaknuta znatiželjom, nije mi trebalo mnogo vremena pa da i ja podem. Sveta Misa vratila mi je sreću koju sam osjećala zadnjji put u djetinjstvu. Od 2008. godine nekoliko osoba iz centra Djela u Moskvi započelo je s organiziranjem duhovnih obnova u našoj župi. **Za mjesečnih duhovnih obnova i čitanjem djela svetog Josemarije shvatila sam da biti kršćanka ne znači samo posjetiti Gospodina sat vremena svake nedjelje nego neprestance živjeti u Božjoj nazočnosti.** Ove sam godine napustila radno mjesto u jednoj uglednoj tvrtci svoga grada i započela s poslom u izdavačkoj tvrtci Bijeli kamen, koja je nastala na poticaj dvaju svećenika i koja objavljuje i širi knjige duhovnog sadržaja na ruskom jeziku. Moja je nova tvrtka puno manja, ali je izazov zanimljiviji. Premda bi mogle iskrsnuti poteškoće, uvjerenja sam da je Bog moćniji od svih okolnosti.

Natasha Zubova

Živi u Sankt Petersburgu (Rusija). Po zanimanju je nakladnica.

Bolnica zaklade Niger

ENUGU [NIGERIJA]

Bolnica zaklade Niger, sa sjedištem u Enugu, zdravstveni je projekt koji ima za cilj poboljšati zdravlje stanovnika jugozapadne Nigerije. To je područje države godinama suočeno s velikim zdravstvenim problemima;

na primjer: visoke stope teških zaraznih oboljenja, manjak medicinskih centara, zdravstvenog osoblja itd.

Projekt je započet 1993. godine u privremenim zgradama. U prvoj godini djelovanja bilo je zbrinuto više od 10.000 bolesnika i svake daljnje godine taj se broj umnožavao. Porast broja korisnika ukazao je na potrebu veće i prikladnije infrastrukture. S tim u vidu godine 1996. započeta je kampanja prikupljanja sredstava koja je prihvaćena s oduševljenjem i podržana od strane kako lokalnih tako i stranih dobrotvornih ustanova.

Postupno je nova bolnica postajala stvarnost. Sada nudi primarne i sekundarne zdravstvene usluge, iz područja interne medicine, opće kirurgije, ginekologije, porodiljstva, ortopedije, urologije, radiologije i fizioterapije, među ostalim.

Kampus Muengersdorf

KÖLN [NJEMAČKA]

Kampus Muengersdorf u Njemačkoj obuhvaća tri različite sveučilišne institucije, nadahnute kršćanskim etosom: međunarodni koledž, centar za izobrazbu o upravljanju kućanstvom i konferencijski centar.

Prva od ovih ustanova nudi smještaj za studente i promiče kulturnu naobrazbu. Ima program koji omogućuje intelektualnu razmjenu između različitih područja znanosti i mjesto je susreta profesora i studenata.

Centar za izobrazbu o upravljanju kućanstvom središte je profesionalne izobrazbe za hotelijerstvo i ekonomiju domaćinstva, gdje se stavlja naglasak na ekipni rad, važnost pojedinca, efikasno korištenje vremena, organizaciju te fleksibilnost u upravljanju. To su vrijednosti koje zajedno s tehničkim obrazovanjem daju odgovor na zahtjeve koje postavljaju uslužne djelatnosti.

Preko javnih predavanja, sastanaka i seminara otvorenih za javnost konferencijski centar – također dio Campusa Muengersdorf – nudi predavanja o aktualnim temama i mogućnost susreta i razgovora sa svjetskim stručnjacima iz ekonomije, teologije, umjetnosti, glazbe itd.

Harambee: svj zajedno za Afriku

Udruga Harambee Africa International vremenski je nastala oko kanonizacije svetog Josemarije. Od 2002. godine promiče obrazovne inicijative u supersaharskoj Africi te razne djelatnosti s ciljem solidarizacije javnosti za stanje u Africi.

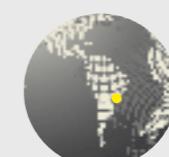
U svom prvom desetljeću, zahvaljujući donacijama tisuća osoba, Harambee je podržao 33 projekta (škole, programe izobrazbe učitelja i druge društvene djelatnosti) u sljedećim državama: Angola, Burkina Faso, Kameruna, Obala Bjelokosti, Gvineja Bissau, Kenija, Madagaskar, Mozambik, Nigerija, Demokratska Republika Kongo, Ruanda, Sierra Leone, Južnoafrička Republika, Sudan i Uganda.

Nadahnut porukom svetog Josemarije, Harambee djeluje prema geslu "omogućiti školovanje, ne samo graditi škole": njegova se uloga ne ograničava na izgradnju zgrada, nego nastoji pozitivno utjecati na afričke učitelje.

Danas udruga ima sjedišta u Italiji, Francuskoj, Španjolskoj, Portugalu, Nizozemskoj, Irskoj i Sjedinjenim Američkim Državama (www.harambee-africa.org).

Odgjoni centar i centar za socijalnu skrb u Pedreiri (CEAP)

SÃO PAULO [BRAZIL]

Centar u Pedreiri nastao je 1985. godine kao zajednička ideja nekoliko profesionalaca i studenata: poboljšati socijalne uvjete okruga Pedreire, četvrti južnoga dijela Sao Paula, gdje su mladi i adolescenti između 10 i 18 godina bili u velikoj opasnosti od marginalizacije, droge i maloljetničke delikvencije. Tijekom svog postojanja CEAP je dobio 22 nagrade i razne titule i priznanja za svoju djelatnost na tom polju.

CEAP nudi osnovne tečajeve iz elektrike (za stanove i industriju), informatike, telematike i telekomunikacije; a osim toga i tečajeve za administrativne djelatnike koji traju dvije godine. Oko 95% učenika našlo je zaposlenje po završetku studija, a 4% napredovalo je do položaja upravitelja ili pokrenulo vlastiti posao. Više od 400 tvrtki zapošljava barem jednog radnika koji je osposobljen na ovim tečajevima.

Posao se širi u obiteljima učenika posredstvom programa "Obitelj i odgoj djece" i "Formacija adolescenata i obitelji". Također, svake godine više od 500 obitelji dobiva medicinsku i dentološku skrb.

SVETI JOSEMARÍA BLIZAK SVETAC

Sveti Josemaría Escrivá de Balaguer rođen je 9. siječnja 1902. u Barbastru, u Španjolskoj, u kršćanskoj obitelji. Od rane životne dobi nije mu nedostajalo iskustvo боли: nije mu bilo ni četiri godine kada su mu umrle tri mlade sestre i obiteljski se posao urušio. Ipak, zbog ovih događaja nije izgubio veselje ni pouzdanje u Boga.

Dana 28. ožujka 1925. sa svoje 23 godine bio je zaređen za svećenika u Zaragozi. Svoju prvu misu prikazao je za dušu svoga oca koji je umro tri mjeseca

ranije. Od toga dana njegov život odvijao se oko slavljenja euharistije, iz koje je dobivao snagu za svoju cjelokupnu pastoralnu aktivnost.

U proljeće 1927. preselio se u Madrid. Razvio je intenzivnu svećeničku djelatnost u jednoj dobrotvornoj ustanovi koja je zbrinjala siromašne i nemoćne. U ovoj svezi predanja Bogu i bližnjemu Gospodin mu je dao vidjeti Opus Dei 2. listopada 1928. dok je nekoliko dana pomagao kod duhovne obnove.

„Za Mojsija se u knjizi Izlaska (33, 11) govori da je Bog govorio s njim ‘licem u lice, kao što prijatelj razgovara s prijateljem’. Meni se čini da iako veo tajne skriuva od nas mnoge detalje, ipak ima dovoljno razloga da na Josemariju Escrivu možemo primijeniti to ‘govoriti kao što prijatelj razgovara s prijateljem’, što otvara vrata svijeta da bi Bog mogao prisustvovati, djelovati i preobličiti sve.“

Kardinal Joseph Ratzinger

„U velikom Božjem planu svaki je detalj važan, također i ono malo i ponigmo tuoje i moje sujedočanstvo, također i ono prikriueno onoga koji živi suoju vjeru jednostavno u svakodneunim obiteljskim, profesionalnim i međuljudskim odnosima.“

Papa Franjo

Druženje u Castelldauri (Barcelona, Španjolska) 1972.

Godine 1946. sveti je Josemarija svoje sjedište preselio u Rim želeći naglasiti univerzalni karakter Opusa Dei i očitovati svoje jedinstvo s Rimskim Prvosvećenikom. Iz Vječnog Grada intenzivno je služio Crkvi, koju je toliko ljubio, šireći apostolat Djela po čitavom svijetu.

Umro je u podne 26. lipnja 1975. godine. Dana 6. listopada 2002. kanonizirao ga je sveti Ivan Pavao II. Njegovi ostaci časte se u prelatskoj crkvi Svete Marije od Mira u Rimu. Od dana njegova preminuća sjedištu Djela u Rimu počela su stizati izvješća o primljenim

milostima po njegovom zagovoru: obraćanja, odluke o predanom prakticiranju kršćanske vjere, izlječenja, materijalne pomoći...

Njegov su život i nauk nadahnuće i pomoć za stotine tisuća osoba koje se povjeravaju njegovom zagovoru, kao prijatelju na kojega se oslanjaju kako bi se učvrstili u vjeri.

KAO BENZINSKA POSTAJA

Rođen sam i odrastao u području luteranske vjerske tradicije. Datum 19. travnja 2005. godine moj mi je stric rekao da je jedan Nijemac upravo izabran za Papu i iz znatiželje sam, iako me nikada nije zanimala katolička vjera, upalio televizor. Od tada nisam prestao razmišljati o onome što je govorio Papa i počeo sam razmišljati o vjeri i Crkvi. Kupio sam Katedikaz Katoličke Crkve i ubrzo sam našao odgovore na pitanja koja su me uvijek mučila. Jednoga dana, gledajući web stranicu jednog velikog izdavača, moju je pažnju privukla knjiga pod nazivom Put. Dok sam ga čitao, spoznao sam da je moje mjesto u Katoličkoj crkvi. Stupio sam u kontakt s najbližom župom i 2007. primio sakrament svete potvrde. Kupio sam više knjiga svetog Josemarije i upoznao se s Djelom Božnjim (Opus Dei) preko weba. Na isti ovaj način doznao sam da se u Kölnu predstavlja životopis svetog Josemarije i odlučio otići onamo sa svojim ocem. **Pomalo sam počeo polaziti razne aktivnosti formacie. Zapazio sam da su obogaćivale moj život, osobito duhovne obnove. Ja bih ih opisao kao benzinsku postaju na kojoj se napuni duša gorivom kako bi se išlo naprijed u životu.** Ubrzo sam osjetio potrebu učiniti što za Djelo i nakon što sam razgovarao s prijateljima koje sam onđe upoznao, odlučio sam postati suradnikom.

Christian Wilke

Živi u Falkensteinu (Njemačka). Po zvanju bolničar. Zaposlen u jednom zatvoru.

SVE S OSMIJEHOM

Otkako sam počela prisustvovati nekim sredstvima formacie, često sam imala doživljaj da stalno primam, a ništa ne dajem zauzvrat. Sada kao suradnica nešto mogu i dati, ali prije svega primam pomoć da mogu posvećivati svoj svakodnevni život i raditi sve s osmijehom. Za mene je izazov biti vjerna molitvi, organizirati i urediti svoju svakodnevnicu: ustajati navrjeme, redovito moliti, brinuti se za djecu, obavljati kupovinu i kućne poslove, suočavati se s brdom rublja, kuhati... jednostavno raditi dajući prednost prioritetima i s više reda. Jedna od najvažnijih stvari koje sam naučila jest otkrivati Boga u bližnjemu, u onima koji me okružuju, u onima koji trpe, u oskudicama i u ljepoti i sreći povezanosti. **Razmišljajući o poruci svetog Josemarije, uvidjela sam kako je osoba koja ne robuje svom egoizmu slobodna, velikodušna i donosi bogatstvo ljudskosti u odnose s drugima.**

Maria Spenger

Živi u Grazu (Austrija). Odgojiteljica u dječjem vrtiću.

PRVI KORISNIK CRKVENOG DOBRA JESAM JA

Možda zvuči pomalo sebično, ali razabirem da je biti suradnik dobro, poglavito za mene. Moj život gotovo da i nema smisla bez apostolata ili osjećanja kao dio Djela. Mnogo se puta nađem kako ponavljam fraze i pouke svetog Josemarije. **Postoje dvije osobine njegova duha koje me posebno privlače: hrabrost u suočavanju sa stvarima koje se čine van naših mogućnosti i prihvatanju drugih koji nam se ne svidaju, i svijest da znamo da smo u rukama Božnjim, da smo bez Njega ništa,** ali da s Njim možemo ostvariti i ta dostignuća koja nas nadvisuju. Te dvije osobine svode se na jednu najvažniju - a to je molitva, sjedinjenje s Bogom.

Alejandro Emilio Canale Becker

Živi u Buenos Airesu (Argentina). Zaposlen u domu za nezbrinutu djecu "Susret" i u zakladi Mapfre.

BEZ OČEKIVANJA IČEGA ZAUZVRAT

Sveti Josemarija imao je značajan utjecaj na moj život. Njegov primjer služenja bez očekivanja ičega zauzvrat potaknuo me da budem promicateljica Condoraya - korporativnog djela Prelature - i tako se posvetim pomaganju ljudima da se razviju i mogu osloniti sami na sebe. Osim toga, ovaj mi je svetac dodijelio mnoge milosti. Na primjer: **Naomi, moja kći, rodila se zahvaljujući uslišanju svetog Josemarije. Lječnici su mi savjetovali da abortiram zbog zdravstvenog stanja, ali moja smo obitelj i ja motili za čudo po zagovoru sveca.** Bog nas je uslišao. Morala sam potpisati potvrdu kojom su liječnici oslobođeni odgovornost za ono što bi mi se moglo dogoditi, ali Naomi je došla na svijet. Druga milost jest sin koji se rodio u mojim uznapredovalim godinama: iz zahvalnosti za tolike primljene milosti, moj sin nosi ime Josemaria.

Raquel Morán

Živi u Peruu. Domaćica je i ima petero djece.

POUKE NAPISANE ZA MENE

Nekoliko mjeseci prije obrane moje doktorske disertacije otkrio sam kršćansku vjeru. Kasnije sam dobio dva prilično dobra radna mjesta, ali sam shvatio da mi nešto nedostaje. Mogu učiniti veće i zanimljivije stvari – razmišljao sam. U potrazi za izlazom iz ove slijepе ulice, susreo sam se na internetu s raznim mislima svetog Josemarije. Bili su to kratki naputci, ali su privlačili pažnju i poticali me na akciju. Te su rečenice izgledale kao da su pisane baš za mene. **Kada sam naučio sretati Boga u svakodnevici, promijenio sam svoj odnos prema radu: povećala se kvaliteta i i bio sam zahtjevni prema sebi jer sam shvaćao zbog čega radim.** Sada mi se čini nemogućim napraviti posao loše ili obaviti kakav zadatak samo s ciljem da ga skinem s liste radnih zaduženja jer se prije svega radi o poslu za Gospodina.

Sergei Biziukhin

Živi u Riazanu (Rusija). Pravoslavac, radi kao povjesničar.

U REDOVNIČKOJ ZAJEDNICI

Godine 1985. imala sam sreću upoznati monsinjora Álvara del Portilla, prvog nasljednika svetog Josemarije, koji je za mene bio pravi otac i vrlo dragocjeni savjetnik: kako mi je pomogao u presudnim godinama našeg pravnog puta k ustanovljenju. U godinama nakon Koncila od Djela sam dobila veliku potporu u našoj želji da ustrajemo u vjernosti nauku Crkvi i našim redovničkim pravilima. Vidjevši da nam je toliko dobra došlo od strane Djela, činilo mi se da je najbolji način zahvale da se kao zajednica formalno obvezemo moliti za Djelo. Od tada svaka osnovana zajednica Kćeri Svete Marije Presvetoga Srca Isusova zamolila je da bude imenovana suradnicom Prelature Opus Dei. Naša se suradnja sastoji poglavito u molitvi. **Svaki dan prikazujemo svoj život za posvećenje svećenika, a u našim nakanama posebno mjesto zauzimaju apostolske inicijative Djela.** Za mene ova suradnja znači prije svega pomagati jedno djelo Božje u Crkvi i primati njezinu duhovnu dobru. Iako se usmjerjenje Djela jako razlikuje od posvećenog redovničkog života, svi tražimo svetost života na koju nas Gospodin poziva i na tom je putu jako važno da se međusobno pomažemo poštujući različitost karizmi.

Majka María Jesús Velarde

Živi u samostanu Kćeri Svete Marije Presvetoga Srca Isusova u Galapagaru (Španjolska).

Utemeljiteljica je i generalna predstojnica Instituta papinskog prava.

OD KUHINJE

Odlučio sam biti suradnik vidjevši kako se velikodušno sveti Josemaría predao Bogu i osjetivši obiteljski duh koji je rasprostranjen u Djelu: često mislim kako smo svi mi ovdje zahvaljujući "Da" koje je on izrekao Gospodinu. Od tada su se cijela moja obitelj i posao promijenili: kada vidim dyjesto osoba kako jedu u restoranu, molim Gospodina za njih i vidim da je to neposredan način kako ih spojiti s Bogom; **kada pravim posebno jelo, molim Gospodina da me nadahne da ispadne dobro i da zadovolji sve potrebe gostiju te Mu kažem: Tebi u slast.**

Juan Pedro Espinosa Sánchez

Živi u Murciji (Španjolska). Ugostiteljski je poduzetnik i predsjednik udruge šefova kuhinje područja Murcije.

NAĆI PRAVI PUT

Obratila sam se u travnju 2005. godine prateći na televiziji zadnje dane života Ivana Pavla II. **U mojoj se nutri ni bilo nešto što se ne da opisati: jedna bol, jedna čežnja za Bogom, za tim da pronađem nanovo pravi put - a to me dirnulo tako snažno da sam odmah započela svoje fantastično putovanje povratka vjeri.** Jednoga dana u katoličkoj katedrali u Stockholmu upoznala sam jednog svećenika koji mi je govorio o Djelu Božjem. Počela sam odlaziti u jedan centar gdje sam sudjelovala na duhovnim obnovama, razmatranjima, na Svetoj Misi... Poruka svetog Josemarije učinila je da sam značajno narasla kao osoba, žena, majka, kći, prijateljica. Moj život ima novi smisao otkad znam da je svetost dostižna za sve i da možemo pomagati drugima svojim radom.

Caroline Israelsson

Živi u Stockholmu (Švedska). Arhitektica je za unutarnja uređenja.

ČEKAJUĆI U VIJETNAMU

Prvo što sam upoznala vezano za Opus Dei bio je Put, knjiga njegova utemeljitelja, koji mi je dao župnik. Poruka da mogu postati sveta kroz svoj rad dotakla mi je srce. Ova se knjiga pretvorila u mog duhovnog savjetnika tijekom vremena koje sa provela na fakultetu. Godine 1997. počela sam prisustovati mjesecnim razgovorima i krugovima u Ho Chi Minhu, gdje sam i postala suradnicom. Na početku nas je petero prisustvovalo sredstvima formacije. Sada nas je trideset. Pomažemo u prevođenju materijala za satove kršćanskog nauka na vietnamski jezik i također u simultanom prevođenju za vrijeme duhovne obnove i drugih aktivnosti. **Uvijek molim za Djelo i nadam se da će ubrzati započeti njegov stalni rad u Vijetnamu.**

Pham Kim Uyen

Živi u Tan Bienu (Vijetnam). Radi u odjelu za ljudske resurse.

DALJE OD UTOPIJE

U sovjetsko doba, iako je bilo zabranjeno govoriti o vjeri, moji smo kolege i ja slutili da čovječji rad ima božanski značaj. **Poziv svetog Josemarije na svetost kroz rad od ključne je važnosti u našem društvu.** Ali dobro obavljen posao bitan je ne samo za osobni razvoj nego i za cijelo čovječanstvo jer pomaže ujedinjavanju ljudi. Sveti nas je Josemarija učio da svaki kršćanin mora s izvršnošću obavljati svoj posao jer se samo tako obavljen posao može prikazati Bogu i pretvoriti u sredstvo očišćenja i posvećenja; ovo je ono po čemu postajemo Božji sustvaratelji.

Yuri Simonov

Živi u Moskvi. Profesor je teoretske fizike i šef laboratorija nuklearne fizike

U KINU I KAZALIŠTU

Nama se glumcima čestojavljaju problemi savjesti i treba nam snaga kako bismo živjeli u skladu s vjerom; reći ne poslu nemoralnoga sadržaja može značiti nemogućnost nalaženja sljedećeg zaposlenja. **Običavam se preporučiti zagovoru svetog Josemarije kada moram tražiti promjene u filmskom scenariju i znao bih postići značajna poboljšanja.** Često koristim duge probe kazališnog djela za razgovore sa svojim kolegama iz struke o smislu života, obitelji, uspjesima i padovima...

Adam Woronowicz

Živi u Varšavi (Poljska). Glumac u kazalištu i na filmu.

SVAKA UČENICA PREDSTAVLJA BLAGO

Došla sam u doticaj sa školom Nagasaki Seido četiri godine nakon što je osnovana. Svidjela mi se kapela jer sam, iako nisam kršćanka, studirala na katoličkom sveučilištu i svakog jutra išla onamo pomoliti se prije nastave. Nagasaki Seido privukla me zbog gostoljubive i obiteljske atmosfere i zbog načina na koji su se profesorice odnosile prema učenicama. Odmah sam poželjela raditi s takvima osobama. **Poruka svetog Josemarije potiče me da svaku svoju učenicu vidim kao blago i pokreće me da im pomažem poštujući njihovu osobnost, kako bi jednog dana bile osobe korisne za društvo.** Zahvalna sam da su moja dva sina mogla ići u školu Seido. Sada su odrasli i u srce su uklesali slogan škole: "sloboda i odgovornost: possumus (možemo)!". Veseli me vidjeti kako se na bilo kojem poslu, bio veliki ili mali, suočavaju s poteškoćama govoreći: *Possumus!*

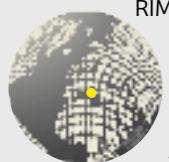
Mitsuko Hori

Živi u Nagasakiju (Japan). Priprema se za prmanje sakramenta krštenja.

Papinsko sveučilište Svetog Križa (Santa Croce)

RIM [ITALIJA]

Sveučilište je ustanovio blaženi monsinjor Álvaro del Portillo prema dugogodišnjoj želji i projektu svetog Josemarije. Započelo je svoje aktivnosti 1984. godine uz snažnu podršku svetog Ivana Pavla II. Trenutno oko 1500 studenata – svećenika i kandidata za svećenike, redovnika i laika, muškaraca i žena – iz više od 70 zemalja pohađa satove na četirima fakultetima –teološki, filozofski, fakultet kanonskog prava i fakultet crkvene komunikacije – i institutu religijskih znanosti. Činjenica da se nalazi u Rimu pomaže istaknuti temeljni aspekt poslanja Prelature: služenje Crkvi po svem svijetu.

Za sveučilište su vitalni doprinosi dobročinitelja iz cijelog svijeta, ljudi različitih vjerskih opredijeljenja i ekonomskih mogućnosti.

Obrazouni centar Kenthurst

SYDNEY [AUSTRALIJA]

Kenthurst obrazovni centar u okolini Sydneya nudi razne aktivnosti akademskog, kulturnog i duhovnog sadržaja. Sagrađen je zahvaljujući doprinosima mnogih osoba iz čitave zemlje koji svojim donacijama pomažu njegovom uzdržavanju. Među tečajevima koji su se razvili zadnjih godina ističe se ciklus predavanja "Svetila i Sjene", koji daje koledž Creston, a namijenjen je zaposlenim ženama i studenticama. Također su se održavali razni seminarji na temu postmodernizma, poduzetničke etike, socijalnog nauka Katoličke crkve, komunikacije, obitelji i mode.

Tijekom godine u Kenthurstu se održavaju brojni dani godišnje duhovne obnove za različite sudionike. Također se organiziraju, za biskupe i biskupijski kler, kongresi i seminari koji uključuju, među ostalim aktivnostima, diskusione forume o aktualnim događanjima. Tijekom 2008. godine Benedikt XVI proveo je u Kenthurstu nekoliko dana u molitvi i na odmoru prije Svjetskog dana mlađih u Sydneyu.

Usluge koje centar nudi u djelu provodi stručno i kvalificirano osoblje koje nastoji stvoriti obiteljsko okruženje pazeći pomno na kvalitetu obroka i čistoću kuće. Štoviše, Kenthurst pruža mogućnost obavljanja prakse nekim studenticama domaćinstva te organizacije i planiranja socijalno-zabavnih događanja Kevale koledža.

SURADNICI OPUSA DEI SUMARNI PRIKAZ

1

Što znači biti suradnik Prelature Opus Dei?

Suradnici su muškarci ili žene koji na razne načine pomažu apostolat Prelature, a da nisu njezin dio. Da bi netko mogao biti suradnik, ne traži se posebno zvanje. Općenito su to roditelji, prijatelji, kolege na poslu ili susjedi vjernika Prelature. Nekada su to osobe koje su primile duhovno dobro od apostolata Opus Dei ili koje uviđaju ljudski i društveni napredak koji se ostvaruje kroz raznolika apostolske aktivnosti Djela. Suradnici mogu biti i kršćani nekatolici, osobe drugih religija pa i osobe koje ne isповijedaju nikavu vjeru.

2

Što nosi sa sobom to da je tko suradnik Djela?

Zadaća suradnika jest surađivanje – duhovno ili materijalno – s apostolatom Djela. Duhovno se pomaganje može ostvarivati molitvom, po mogućnosti dnevnom molitvom za Opus Dei i njegov apostolat. Materijalni doprinos sastoji se od pomaganja vlastitim radom u nekom apostolskom pothvatu Prelature ili u financijskoj pomoći. Osim toga, koji to žele, sudjeluju u sredstvima kršćanske formacije što ih pruža Prelatura.

3

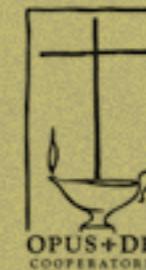
Koja dobra primaju suradnici?

Vjernici Prelature mole svakodnevno za sve one koji na ovaj ili onaj način pomažu ili su pomagali Prelaturi. U određenim slučajevima, svećenici Prelature uz to prikazuju Misu za duše umrlih suradnika. Štoviše, Sveta je Stolica dodijelila posebne oproste koje katolički suradnici mogu zadobiti na određene datume kroz godinu ako ispunjavaju uobičajene uvjete koje je Crkva odredila i pobožno obnove svoja obećanja kao suradnici.

4

Kako se nekoga imenuje suradnikom Djela?

Mjesni vikar Djela na prijedlog vjernika Prelature imenuje suradnikom osobu koja to želi. Jednom kad je prijedlog prihvaćen, informira se zainteresirani i ona – ili ona – postaje suradnikom – ili suradnicicom – od dana kada mu se priopći imenovanje. Toga dana katolički suradnici mogu zadobiti potpuni oprost uz uobičajene uvjete.

„Vi ste ti koji ste za sve zaslužni i tako je posuuda.
Prediuni ste! Znate se odazvati Bogu, obradovati
Ga i pomagati u Njegovom plana spasenja duša.
Bog vas blagoslovio. Huala! Huala! Huala!”

Sveti Josemaría

Informativni ured Opusa Dei
Avenija Marina Držića 27
10000 Zagreb, Hrvatska
(+385) (0)1 7788 785
info.hr@opusdei.org
www.opusdei.org